

MIECĄCY SIĘ (2) *part praes act*

N pl subst miecąc(e) się (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ciągle się poruszający, ruchliwy; tu o spojrzeniu: rozbiegane; emissicius, lubricus Mącz (2) :

Wyrażenie: »miecące się oczy« [szyk 1 : 1] (2): Lubrici oculi. I tám y łam fie miecące oczy. Mącz 198a, 226b.

Synonim: wiercący się.

Cf MIOTAĆ SIĘ

MM